

[Strona Główna](#) > ... > [Postępowanie Sądowe](#) > [Sprawy Cywilne](#) > [Terminy Proceduralne](#) > [Slovenia](#)

Terminy proceduralne

Autor treści:

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Słowenia

1 Jakie rodzaje terminów wyróżnia się w postępowaniu cywilnym?

Zgodnie ze słoweńskim prawem procesowym termin to okres ograniczony w czasie przez dwa punkty, tj. początek i koniec terminu, w którym można lub – w wyjątkowych przypadkach – nie można dokonać określonej czynności procesowej.

W prawie słoweńskim wyróżnia się następujące terminy:

- terminy materialne i procesowe – terminy materialne są określone w prawie materialnym i dotyczą dochodzenia praw; dzieli się je na terminy prekluzyjne, po upływie których dane uprawnienie wygasa z mocy prawa, oraz terminy przedawnienia, po upływie których w przypadku podniesienia zarzutu przedawnienia przez stronę przeciwną wierzyciel traci prawo do dochodzenia przysługującego mu prawa. Terminy procesowe dotyczą dokonywania czynności procesowych;
- terminy ustawowe i sądowe – terminy ustawowe oraz ich długość są określone bezpośrednio w przepisach prawa, natomiast terminy sądowe wyznacza sąd z uwzględnieniem wszystkich okoliczności konkretnej sprawy;
- terminy, których przedłużenie jest możliwe, i terminy, których przedłużenie jest niemożliwe – terminy sądowe można przedłużyć, w odróżnieniu od terminów ustawowych, których przedłużenie nie jest możliwe;
- terminy subiektywne (*a tempore scientae*) i obiektywne (*a tempore facti*) – terminy subiektywne liczone są od chwili, w której osoba uprawniona dowiedziała się o wystąpieniu konkretnego zdarzenia lub uzyskała możliwość dokonania czynności procesowej, natomiast terminy obiektywne biegną od chwili pojawienia się konkretnej obiektywnej okoliczności;
- terminy zawite i instrukcyjne – po upływie terminu zawitego wygasa prawo do skutecznego dokonania danej czynności procesowej, do której odnosi się ten termin, natomiast uchybienie terminu instrukcyjnego nie wywołuje bezpośrednich skutków prawnych.

2 Wykaz różnych dni uznawanych za dni wolne od pracy na podstawie rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1182/71 z dnia 3 czerwca 1971 r.

Zgodnie z rozporządzeniem nr 1182/71 „dzień roboczy” oznacza wszystkie dni niebędące dniami ustawowo wolnymi od pracy, sobotą ani niedzielą. Zgodnie z ustawą o dniach świątecznych i dniach wolnych od pracy w Republice Słowenii (Zakon o praznikih in dela prostih dnevih v Republiki Sloveniji, ZPDPD) następujące dni świąteczne są określone jako dni wolne od pracy:

- 1 stycznia – Nowy Rok;
- 8 lutego – Dzień Prešerena, Słoweńskie Święto Kultury;
- 27 kwietnia – Dzień Powstania Przeciw Najeźdźcy;
- 1 i 2 maja – Święto Pracy;
- 25 czerwca – Dzień Państwowości;
- 1 listopada – Wszystkich Świętych;

- 26 grudnia – Dzień Niepodległości i Zjednoczenia.

Dni wolne od pracy w Słowenii obejmują również:

- Niedzielę Wielkanocną i Poniedziałek Wielkanocny;
- 15 sierpnia – Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny;
- 31 października – Święto Reformacji;
- 25 grudnia – Boże Narodzenie.

3 Jakie ogólne zasady regulują terminy w postępowaniu cywilnym?

Zasady ogólne dotyczące terminów procesowych w prawie słoweńskim zawiera kodeks postępowania cywilnego (Zakon o pravdnem postopku, ZPP). Art. 110–112 oraz 116–120 kodeksu postępowania cywilnego mają bezpośrednie zastosowanie w postępowaniu cywilnym oraz odpowiednio w postępowaniu nieprocesowym, egzekucyjnym i zabezpieczającym oraz w przymusowym postępowaniu układowym lub w postępowaniu upadłościowym w związku z niewypłacalnością danego przedsiębiorstwa lub jego likwidacją.

4 W którym momencie rozpoczyna się bieg terminu, jeżeli dana czynność ma zostać wykonana w danym okresie?

Zgodnie z prawem słoweńskim terminy liczy się w dobach (*computatio civilis*). Terminy są oznaczane w dniach, miesiącach oraz latach. Jeżeli termin jest oznaczony w dniach, przy obliczaniu terminu nie uwzględnia się dnia doręczenia pisma sądowego ani dnia wystąpienia zdarzenia powodującego rozpoczęcie biegu terminu. Pierwszym dniem terminu jest kolejny dzień. Terminy oznaczone w miesiącach lub latach kończą się z upływem dnia w ostatnim miesiącu lub roku, który nazwą lub datą odpowiada początkowemu dniowi terminu. Jeżeli taki dzień nie występuje w ostatnim miesiącu, termin upływa ostatniego dnia tego miesiąca. W takich przypadkach bieg terminów rozpoczyna się w dniu, w którym nastąpiło zdarzenie powodujące rozpoczęcie biegu terminu (przykładowo jeżeli czynności procesowej należy dokonać w terminie jednego roku od dnia doręczenia pisma, a doręczenie nastąpiło dnia 25 kwietnia 2005 r., termin upływa dnia 25 kwietnia 2006 r.). Jeżeli ostatni dzień terminu przypada w sobotę, niedzielę, dzień świąteczny lub inny dzień wolny od pracy określony w ustawie o dniach świątecznych i dniach wolnych od pracy w Republice Słowenii (zob. pkt 2 powyżej), termin upływa w pierwszym kolejnym dniu roboczym. Wymienione dni nie mają wpływu na rozpoczęcie i przebieg postępowania, ponieważ termin biegnie bez zakłóceń również w te dni. Wyjątek od tej zasady stanowią wakacje sądowe (między dniem 15 lipca a dniem 15 sierpnia), podczas których bieg terminu nie może się rozpocząć. Bieg terminu rozpocznie się w pierwszym dniu po zakończeniu wakacji sądowych.

Zdarzeniami powodującymi rozpoczęcie biegu terminów są najczęściej: doręczenie pisma sądowego, dokonanie czynności przez stronę przeciwną lub zdarzenie pozaprosesowe.

5 Czy na rozpoczęcie biegu terminu może wpłynąć lub go zmienić sposób przekazywania lub doręczenia dokumentów (doręczenie osobiste przez posłańca lub drogą pocztową)?

Zgodnie z prawem słoweńskim pisma sądowe doręcza się pocztą, za pośrednictwem pracownika sądowego, w sądzie lub w dowolny inny sposób przewidziany w przepisach prawa. Jeżeli bieg terminu rozpoczyna się po doręczeniu, sposób doręczenia pism sądowych nie ma wpływu na rozpoczęcie biegu terminu. Bieg terminu rozpoczyna się w chwili faktycznego doręczenia lub w chwili, w której pismo uznano za doręczone zgodnie z przepisami prawa.

Doręczanie pism sądowych regulują przepisy art. 132 i nast. kodeksu postępowania cywilnego. Rozróżnia się w nich doręczenie zwykłe, doręczenie właściwe (do rąk własnych) drogą pocztową oraz doręczenie za pośrednictwem bezpiecznych kanałów elektronicznych.

W przypadku doręczenia zwykłego pism sądowych (art. 140 i 141 kodeksu postępowania cywilnego) pismo sądowe uznaje się za doręczone w dniu, w którym pracownik sądowy doręczający pisma sądowe przekazuje pisma adresatowi w jego miejscu zamieszkania lub pracy. W przypadku niezastania adresata w miejscu zamieszkania pisma sądowe można doręczyć innemu dorosłemu domownikowi. Jeżeli pracownik sądowy doręczający pisma

sądowe doręcza pisma sądowe w miejscu pracy adresata, lecz w chwili doręczenia adresat jest nieobecny, lub jeżeli pracownik sądowy doręczający pisma sądowe nie może dotrzeć do adresata z powodu procedur pracowniczych obowiązujących w miejscu pracy, uznaje się, że doręczenia dokonano w chwili doręczenia pism sądowych do rąk pracownika upoważnionego do odbioru pism lub innej osoby zatrudnionej w takim miejscu pracy. Jeżeli adresat przebywa w obiekcie zakwaterowania i pracownik sądowy doręczający pisma sądowe go w nim nie zastanie, doręcza pismo sądowe osobie upoważnionej do odbioru poczty gości. Bieg terminu rozpoczyna się w dniu następującym po tego rodzaju doręczeniu. Jeżeli takie doręczenie nie jest możliwe, pracownik sądowy doręczający pisma sądowe składa pismo sądowe w skrzynce pocztowej pod adresem zamieszkania adresata. Uznaje się wówczas, że doręczenia dokonano w dniu złożenia pisma w skrzynce pocztowej. Jeżeli adresat nie posiada skrzynki pocztowej lub jeżeli nie nadaje się ona do użytku, pismo sądowe można złożyć w sądzie, który zarządził jego doręczenie, lub w miejscowej placówce pocztowej, umieszczając w drzwiach wejściowych zawiadomienie o doręczeniu pisma sądowego wraz z pouczeniem, gdzie można je odebrać. Uznaje się, że doręczenia dokonano w dniu umieszczenia zawiadomienia w drzwiach wejściowych. Placówka pocztowa przechowuje pisma sądowe przez 30 dni. Jeżeli adresat nie odbierze pisma sądowego w tym terminie, pismo zwraca się do sądu. Jeżeli konieczne jest doręczenie pisma sądowego osobie prawnej wpisanej do rejestru lub spółce jednoosobowej, a doręczenie na adres siedziby wpisany do rejestru jest niemożliwe, doręczenia dokonuje się poprzez pozostawienie pisma sądowego lub zawiadomienia o doręczeniu pod adresem wpisanym do rejestru, pod warunkiem że taki adres faktycznie istnieje.

Doręczenia właściwego (do rąk własnych) (art. 142 i 143 kodeksu postępowania cywilnego) dokonuje się w przypadku doręczenia pisma procesowego wszczynającego postępowanie, orzeczenia sądu podlegającego zaskarżeniu w drodze zwyczajnego lub nadzwyczajnego środka zaskarżenia, nakazu zapłaty dotyczącego uiszczenia opłat sądowych za wniesienie pisma procesowego zgodnie z art. 105a kodeksu postępowania cywilnego, wezwania stron do udziału w postępowaniu pojednawczym lub w pierwszym posiedzeniu dotyczącym sprawy. Inne pisma sądowe doręcza się do rąk własnych jedynie wówczas, gdy wynika to z przepisów prawa lub jeżeli sąd stwierdzi, że jest to niezbędne ze względu na to, że doręczane pisma stanowią oryginały lub z innego powodu wymagającego zachowania zwiększonej ostrożności. Bieg terminu rozpoczyna się w dniu następującym po takim doręczeniu. Termin może upłynąć w dniu wolnym od pracy, co oznacza, że w tym przypadku nie zostaje on przedłużony o kolejny dzień roboczy.

Jeżeli doręczenie właściwe jest wymagane, lecz nie jest możliwe, pracownik sądowy doręczający pismo sądowe może złożyć pismo sądowe w skrzynce pocztowej lub umieścić w drzwiach wejściowych zawiadomienie o doręczeniu wraz z pouczeniem o możliwości odbioru pisma przez adresata w terminie 15 dni w miejscowej placówce pocztowej – jeżeli próby doręczenia dokonał pracownik poczty – lub w siedzibie sądu, który zarządził doręczenie. Doręczenie uznaje się za dokonane w chwili odebrania pisma sądowego przez adresata z placówki pocztowej lub po upływie 15 dni, jeżeli adresat nie odbierze pisma sądowego. Jeżeli adresat nie odbierze pisma sądowego, bieg terminu rozpoczyna się w dniu następującym po dniu, w którym dokonano doręczenia lub w którym doręczenie uznano za dokonane.

Elektronicznego doręczenia pisma sądowego można dokonać za pośrednictwem bezpiecznych środków elektronicznych. Sądowy system informacyjny automatycznie przesyła pisma na zarejestrowany adres do doręczeń lub na bezpieczną skrzynkę elektroniczną w imieniu osób prawnych lub fizycznych, które dokonują doręczenia pism za pomocą środków elektronicznych w ramach zarejestrowanej działalności na podstawie specjalnego pozwolenia wydanego przez Ministerstwo Sprawiedliwości. Adresat musi odebrać pismo w ciągu 15 dni. Adresat odbiera pisma sądowe z systemu informatycznego, potwierdzając swoją tożsamość w wyznaczony sposób, elektronicznie podpisuje dowód doręczenia i odsyła go nadawcy za pośrednictwem bezpiecznych środków elektronicznych. Doręczenie uznaje się za dokonane w dniu, w którym adresat przyjął dokument elektroniczny. Jeżeli pismo sądowe nie zostanie przyjęte w terminie 15 dni, uznaje się, że doręczenia dokonano po upływie tego terminu. Adresat musi mieć możliwość zapoznania się z treścią pisma co najmniej trzy miesiące po upływie terminu 15 dni od otrzymania pisma drogą elektroniczną. Jeżeli adresat nie odbierze pisma sądowego, bieg terminu rozpoczyna się w dniu następującym po dniu, w którym dokonano doręczenia lub w którym doręczenie uznano za dokonane. Należy podkreślić, że pomimo istnienia ustawowej podstawy prawnej doręczenie elektroniczne nie jest jeszcze możliwe w postępowaniach sądowych w sprawach cywilnych i gospodarczych, z wyjątkiem postępowania egzekucyjnego, upadłościowego i wieczystoksięgowego. W odniesieniu do wykorzystywania operacji elektronicznych zob. sekcja „Automatyczne przetwarzanie”.

6 Jeżeli dojdzie do zdarzenia, które rozpocznie bieg terminu, czy do terminu wlicza się dzień, w którym doszło do zdarzenia?

Jeżeli termin jest oznaczony w dniach, przy obliczaniu terminu nie uwzględnia się dnia doręczenia pisma sądowego ani dnia wystąpienia zdarzenia powodującego rozpoczęcie biegu terminu; pierwszym dniem terminu jest natomiast dzień następujący po dniu doręczenia pisma sądowego lub dzień następujący po dniu wystąpienia zdarzenia.

Terminy oznaczone w miesiącach lub latach kończą się z upływem dnia w ostatnim miesiącu lub roku, który nazwą lub datą odpowiada początkowemu dniowi terminu. Jeżeli taki dzień nie występuje w ostatnim miesiącu, termin upływa ostatniego dnia tego miesiąca. W takich przypadkach bieg terminów rozpoczyna się w dniu, w którym nastąpiło zdarzenie powodujące rozpoczęcie biegu terminu (przykładowo jeżeli czynności procesowej należy dokonać w terminie jednego roku od dnia doręczenia pisma, a doręczenie nastąpiło dnia 25 kwietnia 2005 r., termin upływa dnia 25 kwietnia 2006 r.).

7 Jeżeli termin jest oznaczony w dniach, czy liczba dni obejmuje dni kalendarzowe czy dni robocze?

Jeżeli termin jest oznaczony w dniach, oznacza to dni kalendarzowe. Terminy biegną w sposób ciągły, wliczając soboty, niedziele oraz dni wolne od pracy. Jeżeli na przykład wyrok doręczono w piątek, bieg terminu wniesienia apelacji rozpoczyna się w sobotę. Jeżeli ostatni dzień terminu przypada w sobotę, niedzielę, dzień świąteczny lub inny dzień wolny od pracy określony w ustawie o dniach świątecznych i dniach wolnych od pracy w Republice Słowenii, termin upływa w pierwszym kolejnym dniu roboczym.

Przy obliczaniu terminów konieczne jest również stosowanie jako *lex specialis* przepisów art. 83 ustawy o sądach (Zakon o sodiščih) regulujących wakacje sądowe. W okresie od 15 lipca do 15 sierpnia sądy przeprowadzają rozprawy i orzekają wyłącznie w sprawach niecierpiących zwłoki zdefiniowanych jako takie w przepisach (np. dotyczących nakazów sądowych, opieki i prawa pieczy nad dzieckiem, obowiązków alimentacyjnych itd.). Następuje wstrzymanie biegu terminów procesowych, z wyjątkiem spraw niecierpiących zwłoki. Jeżeli doręczenia dokonano podczas wakacji sądowych (np. dnia 20 lipca), bieg terminów procesowych rozpoczyna się w dniu następującym po zakończeniu wakacji sądowych, tj. dnia 16 sierpnia. Ponadto termin procesowy nie może upłynąć podczas wakacji sądowych. Przykładowo jeżeli doręczenia dokonano dnia 10 lipca, 15-dniowy termin upływa w dniu 26 sierpnia. Wakacje sądowe powodują wstrzymanie biegu terminów.

8 Kiedy taki termin jest wyrażony w tygodniach, miesiącach lub latach?

W prawie słoweńskim nie oznacza się terminów w tygodniach. Terminy oznacza się w dniach, miesiącach i latach. Soboty, niedziele i inne dni wolne od pracy nie mają wpływu na bieg terminu. W podane powyżej dni termin nie może jednak upłynąć. Jeżeli ostatni dzień terminu przypada w sobotę, niedzielę, dzień świąteczny lub inny dzień wolny od pracy określony w ustawie o dniach świątecznych i dniach wolnych od pracy w Republice Słowenii, termin upływa w pierwszym kolejnym dniu roboczym.

Ustawa o sądach, w zakresie, w jakim dotyczy wpływu wakacji sądowych na terminy, nie zawiera przepisów dotyczących terminów oznaczonych w miesiącach lub latach, podczas gdy art. 111 akapit trzeci kodeksu postępowania cywilnego stanowi, że upływają one w dniu, który nazwą lub datą odpowiada początkowemu dniowi terminu. Wakacje sądowe nie wpływają na bieg terminów oznaczonych w latach. Z orzecznictwa wynika, że bieg terminu oznaczonego w miesiącach zostaje wstrzymany podczas wakacji sądowych, a zatem termin zostaje przedłużony o jeden miesiąc (przykładowo trzymiesięczny termin procesowy, którego bieg rozpoczyna się dnia 20 czerwca, upływa dnia 20 września, a trzymiesięczny termin, który upłynąłby podczas wakacji sądowych, np. dnia 5 sierpnia, zostaje przedłużony o jeden miesiąc i upływa dnia 5 września).

9 Kiedy upływa termin, jeżeli jest wyrażony w tygodniach, miesiącach lub latach?

Terminy oznaczone w miesiącach lub latach kończą się z upływem dnia w ostatnim miesiącu lub roku, który nazwą lub datą odpowiada początkowemu dniowi terminu. Jeżeli taki dzień nie występuje w ostatnim miesiącu,

koniec terminu przypada ostatniego dnia tego miesiąca (przykładowo jeżeli danej czynności procesowej należy dokonać w terminie jednego roku od dnia doręczenia pism sądowych, a pisma sądowe doręczono dnia 25 kwietnia 2005 r., termin upływa dnia 25 kwietnia 2006 r.; jeżeli danej czynności procesowej należy dokonać w terminie jednego miesiąca od dnia doręczenia, którego dokonano dnia 31 maja 2005 r., ostatni dzień terminu przypada na dzień 30 czerwca 2005 r.).

10 Czy w przypadku, gdy termin upływa w sobotę, niedzielę, oficjalny dzień świąteczny lub dzień wolny od pracy, termin taki zostaje przedłużony do kolejnego dnia roboczego następującego po takim dniu?

Terminy nie upływają w soboty, niedziele ani w inne dni wolne od pracy. Jeżeli ostatni dzień terminu przypada w sobotę, niedzielę, dzień świąteczny lub inny dzień wolny od pracy określony w ustawie o dniach świątecznych i dniach wolnych od pracy w Republice Słowenii, termin upływa w pierwszym kolejnym dniu roboczym.

11 Czy w określonych okolicznościach można przedłużyć termin? Jakie warunki należy spełnić, aby skorzystać z takiego przedłużenia terminu?

Przedłużyć można wyłącznie terminy wyznaczone przez sąd, tzw. terminy sądowe (art. 110 kodeksu postępowania cywilnego). Sąd może przedłużyć termin sądowy na wniosek strony, o ile istnieją uzasadnione przesłanki przedłużenia. O przedłużeniu terminu należy wniesić przed jego upływem. Terminy ustawowe nie podlegają przedłużeniu. Przepis dotyczący braku możliwości przedłużenia terminów ustawowych ma charakter bezwzględnie obowiązujący.

12 Jakie terminy obowiązują w przypadku odwołań?

Strony mogą wnieść apelację od wyroku wydanego w pierwszej instancji lub zażalenie na postanowienie wydane w pierwszej instancji w ogólnym terminie wniesienia środka zaskarżenia wynoszącym 30 dni od dnia doręczenia wyroku lub 15 dni od dnia doręczenia postanowienia, chyba że kodeks postępowania cywilnego (art. 333 lub art. 363 akapit drugi) stanowi inaczej.

Krótszy, 15-dniowy termin ustanowiono w sprawach dotyczących weksli lub czeków (art. 333 kodeksu postępowania cywilnego), a termin 8 dni – w sprawach dotyczących naruszenia posiadania (art. 428 kodeksu postępowania cywilnego), drobnych roszczeń (art. 458 kodeksu postępowania cywilnego), w odniesieniu do wniesienia środka zaskarżenia w sprawach dotyczących drobnych roszczeń oraz nakazu zapłaty. Krótszy, 8-dniowy termin obowiązuje również w przypadku wnoszenia środków zaskarżenia (zażaleń i zarzutów) w postępowaniu dotyczącym egzekwowania i zabezpieczenia roszczeń (art. 9 ustawy o egzekwowaniu i zabezpieczaniu roszczeń cywilnych (Zakon o izvršbi in zavarovanju)).

13 Czy sądy mogą zmieniać terminy, w szczególności termin stawiennictwa lub oznaczać szczególną datę stawiennictwa?

Sądy przeprowadzają rozprawę, jeżeli ustawa tak stanowi lub jeżeli uznają to za konieczne w toku postępowania (art. 113 kodeksu postępowania cywilnego). Rozprawa jest posiedzeniem jawnym odbywającym się w określonym miejscu i czasie w celu dokonania określonej czynności procesowej. Sąd może odroczyć rozprawę, przekładając ją na późniejszy termin, jeżeli istnieją ku temu uzasadnione przesłanki (art. 115 kodeksu postępowania cywilnego).

Sąd może również przedłużyć termin wyznaczony stronie na dokonanie czynności procesowej (termin sądowy), jeżeli istnieją ku temu uzasadnione przesłanki, a strona wniosła o przedłużenie terminu przed jego upływem.

14 Jeżeli zawiadomienie o czynności dotyczącej strony zamieszkałej w miejscu, w którym mogłaby ona skorzystać z przedłużenia terminu,

następuje w miejscu, w którym osoby tam zamieszkujące nie mogą skorzystać z przedłużenia, to czy osoba taka traci przywilej wspomnianego przedłużenia?

Zgodnie z prawem słoweńskim nie ma możliwości przedłużenia terminu z uwagi na fakt, że strona zamieszkuje w określonym miejscu lub na określonym obszarze.

15 Jakie konsekwencje ponosi się w przypadku niedochowania terminu?

Uchybienie terminu wiąże się co do zasady z utratą prawa. Strona traci prawo do wniesienia środka zaskarżenia (prekluzja), a środek zaskarżenia wniesiony po terminie zostanie odrzucony. Sąd odrzuci pozew, którego strona nie poprawiła ani nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

W przypadku niedochowania terminu można przyjąć domniemanie, że strona cofnęła pozew (na przykład jeżeli strona nie uiszcza opłaty sądowej w terminie ustawowym, uznaje się, że cofnęła pozew, a postępowanie zostaje zawieszona; ta sama zasada ma zastosowanie, jeżeli żadna ze stron nie wniesie o podjęcie zawieszona postępowania w terminie czterech miesięcy od dnia zawieszenia).

Jeżeli strona nie stawia się na posiedzeniu, w niektórych przypadkach uznaje się, że cofnęła pozew (na przykład jeżeli żadna ze stron nie stawia się na pierwszym posiedzeniu w danej sprawie, uznaje się, że powód cofnął pozew).

Uchybienie terminu może również wywoływać skutki dla strony w postępowaniu dowodowym. Uchybienie terminu uiszczenia zaliczki na poczet kosztów przeprowadzenia proponowanego dowodu oznacza, że dowód ten nie zostanie przeprowadzony.

16 Jeżeli termin upłynął, jakie środki przysługują osobom, które go nie dochowały, np. stronom niestawiającym się w sądzie?

Jeżeli strona nie dotrzyma terminu na dokonanie czynności procesowej, w wyniku czego dojdzie do prekluzji (co oznacza, że strona utraci prawo do dokonania tej czynności), sąd na jej wniosek zezwala na dokonanie tej czynności w późniejszym terminie (przywrócenie terminu; art. 116-121 kodeksu postępowania cywilnego).

Przesłanki przywrócenia terminu są następujące:

- strona uchybiła terminowi z uzasadnionego powodu, jak stwierdził sąd w świetle wszystkich okoliczności sprawy;
- doszło do prekluzji z powodu uchybienia terminu;
- strona złożyła wniosek o przywrócenie terminu do sądu, w którym czynność procesowa miała być dokonana, w terminie 15 dni od czasu ustania przyczyny uchybienia terminu; jeżeli strona dowiedziała się o uchybieniu terminu dopiero później – w terminie 15 dni od dnia powzięcia wiadomości o uchybieniu, lecz w żadnym wypadku nie później niż w terminie trzech miesięcy – lub 30 dni w sprawach gospodarczych – od dnia uchybienia terminu;
- równocześnie ze złożeniem wniosku o przywrócenie terminu strona dokonała czynności procesowej, której uprzednio nie dokonała.

Złożenie wniosku o przywrócenie terminu nie ma co do zasady wpływu na tok postępowania, sąd może jednak postanowić o zawieszeniu postępowania do chwili uprawomocnienia się postanowienia w przedmiocie wniosku. Po otrzymaniu wniosku o przywrócenie terminu sąd co do zasady rozpatruje wniosek na posiedzeniu. Jeżeli przywrócenie terminu jest dopuszczalne, postępowanie znajdzie się ponownie na etapie sprzed dnia uchybienia terminowi, a wszystkie orzeczenia wydane przez sąd w następstwie uchybienia terminowi zostają uchylone.

Powiązane strony:

<http://www.dz-rs.si/wps/portal/Home/deloDZ/zakonodaja/preciscenaBesedilaZakonov>

<http://www.sodisce.si/>

<https://www.uradni-list.si/glasilo-uradni-list-rs>

<http://www.pisrs.si/Pis.web/>

■ Ostatnia aktualizacja: 24/02/2021

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.